

Τα μειονοτικά δικαιώματα και οι αλβανικές... ζαβολιές

Γράφει ο: Δημήτρης Περδίκης

Όταν η Αλβανία έγινε μέλος της Κοινωνίας των Εθνών (1921) κατέθεσε έγγραφο προς τον οργανισμό, με το οποίο δήλωσε πως θα σεβαστεί τα δικαιώματα της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας. Από τότε σε κάθε βήμα και σε κάθε ερώτηση απαντά πως σέβεται την Ε.Ε.Μ. Αυτό βέβαια καθησυχάζει τόσο τους Έλληνες όσο και τους διεθνείς θεσμικούς συνομιλητές της. Αν όμως κάποιος ρωτούσε γιατί δεν επιτρέπει όσα απορρέουν από την συνθήκη για τις μειονότητες στην, για παράδειγμα, Χιμάρα, θα άκουγε από τον Αλβανό συνομιλητή του πως... δεν υπάρχουν Έλληνες στην Χιμάρα. Βλέπουμε λοιπόν πως ο Αλβανός έχει κάτι άλλο στο μυαλό του, όταν μιλάει για ελληνική μειονότητα και κάτι άλλο ο ξένος συνομιλητής του. Η Αλβανία έχει υπογράψει την ευρωπαϊκή συνθήκη πλαίσιο περί προστασίας των εθνικών μειονοτήτων και η συνθήκη έχει ψηφιστεί και έχει γίνει νόμος από την αλβανική βουλή. Ένα πολύ βασικό σημείο είναι πως, ενώ στη Συμφωνία Πλαίσιο υπάρχει το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού (Σύμβαση Πλαίσιο: Άρθρο 3.1), η Αλβανία αρνείται αυτό το δικαίωμα, θεωρώντας αυθαίρετα πως μειονοτικό δικαίωμα υπάρχει μόνο μέσα στις καλούμενες μειονοτικές ζώνες. Ακόμα δεν αποδέχεται ούτε την ελληνική εθνική καταγωγή των Ελληνόβλαχων παρά την επιθυμία τους να αυτοπροσδιορίζονται έτσι. Αυτό είναι σημαντικό, επειδή, όπου κατοικεί εθνική μειονότητα, η εδαφική έκταση της περιοχής αυτής πρέπει να είναι προστατευόμενη από υφαρπαγή από ξένα προς την μειονότητα στοιχεία ακόμα και με νόμιμες κατά τα άλλα αγορές εδαφικών εκτάσεων. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία στην περιοχή της Χιμάρας, όπου είναι φανερό η πρόθεση των Αλβανών να υφαρπάξουν την γη των γηγενών κατοίκων για να κάνουν τουριστικές μπίζνες. Οι μεθοδεύσεις των αλβανικών αρχών για να περάσουν... τις απόψεις τους είναι πολλές αλλά και κραυγαλέες. Οι εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης που πραγματοποιήθηκαν τον περασμένο Ιούνιο έδειξαν πως η ανάδειξη των δικών τους ανθρώπων ως δημάρχων για τον πλήρη έλεγχο της περιοχής, όπου διαβιεί η Ελληνική Εθνική Μειονότητα, περιλαμβάνει τα εξής:

1. Υποσχεσιολογία των πάντων για τα πάντα. Θέλεις διορισμό; Παραθαλάσσιο οικόπεδο; Νομιμοποίηση αυθαιρέτου; Την αυλή του γείτονα;

2. Αγορά ψήφων. Για λίγα ευρώ εξαγοράζονται ψήφοι. Οι δύσκολοι λαμβάνουν τα διπλά.

3. Άνοιγμα καλπών, αφαιρείται ποσότητα ψηφοδελτίων που αντικαθίσταται με ίση ποσότητα άλλων ετοιμασμένων ψηφοδελτίων.

Η οικειοποίηση του χώρου όπου κατοικούν, αυτόχθονες από χιλιετιών, τα μέλη της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας προχωρά με την παραχάραξη των πραγματικών δεδομένων όσο και της ιστορίας. Έχουν γραφτεί και έχουν δηλωθεί τόσα πολλά και τόσα απίστευτα από τα πιο επίσημα χείλη. Αναφέρω μερικά: «Στη Χιμάρα πριν από το 1990 κανείς δεν δήλωνε Έλληνας. Μετά όσοι πήγαν στην Ελλάδα έπαιρναν χρήματα για να δηλώνουν Έλληνες», «Οι Χιμαριώτες μάθανε ελληνικά κάνοντας εμπόριο με την Κέρκυρα», «Ποιο εύκολα θα βρείτε Εσκιμώο στη Σαχάρα παρά Έλληνα στην Χιμάρα», «Οι αρχαίες μας επιγραφές είναι στα ελληνικά, γιατί τότε αυτά ήσαν διεθνής γλώσσα». Όλες οι αρχαίες ελληνικές πόλεις και τα μνημεία βαφτίζονται ιλλυρικά, και με αυτό εννοούν αλβανικά. Άλλα βαφτίζονται ρωμαϊκά ή ακόμα εβραϊκά. Οτιδήποτε άλλο εκτός από ελληνικά. Τα τελευταία χρόνια όμως έχουμε μια αύξηση όλων των μεθοδεύσεων και των δηλώσεων που σκοπό έχουν την εξαφάνιση κάθε ελληνικού ίχνους, τη μείωση της ορθοδοξίας και τη μεγιστοποίηση κάθε απαίτησης απέναντι στην Ελλάδα. Σε αυτά τα πλαίσια η τελευταία αλβανική απογραφή έδειξε... ως δεύτερη μεγαλύτερη θρησκευτική ομάδα στην Αλβανία την καθολική, ενώ είναι στους πάντες γνωστό πως μετά την μουσουλμανική, που είναι βέβαια πρώτη, η δεύτερη μεγαλύτερη είναι η ορθόδοξη, ενώ η καθολική είναι μικρή, κυρίως στην βορειοδυτική Αλβανία.

Από την άλλη πλευρά οι αλβανικές εδαφικές διεκδικήσεις γίνονται πιο συχνές και μάλιστα δια στόματος και του ίδιου του πρωθυπουργού. Το θέμα των Τσάμηδων έχει αναδειχθεί από τα Τίρανα σε «γενοκτονία» από τους Έλληνες όπως λένε, ενώ στην πραγματικότητα το 1940 ως 1944 οι Τσάμηδες είναι αυτοί που διέπραξαν φρικτά εγκλήματα κατά των Ελλήνων στη Θεσπρωτία. Αυτά όλα χρειάζονται μεθοδική αντιμετώπιση για να μη παγιωθούν με το χρόνο.